

‘Alles werd gezaaid, maar alleen het hoogstnodige werd gesnoeid – meer tijd was er niet’

Asis Aynan (32)

Schrijver. Mede-initiatiefnemer van de Berberbibliotheek

Tijd van leven

Hadden uw ouders genoeg tijd voor u?

‘Ik kom uit een gezin van negen kinderen en afgezien van of er voldoende tijd was, was het vooral een kwestie van of er voldoende geld was. Mijn vader werkte in een drieploegendienst bij een hondenbrokkenfabriek in IJmuiden en verdiende daarnaast in het weekend nog bij als scholstapelaar. Mijn moeder heeft altijd gedaan wat in haar kunnen lag en dat vind ik nog steeds ongelooflijk. Als we ’s morgens wakker werden, kleepte mijn moeder ons alle negen aan, kamde onze haren en gaf ons een boterham met een kop thee. Niemand die ooit te laat op school kwam. Mijn ouders waren, zou je kunnen zeggen, als een goede tuinman: alles werd gezaaid, maar alleen het hoogstnodige werd gesnoeid – meer tijd was er niet.’

Heeft u een vaste werkindeling?

‘De dagen dat ik lesgeef liggen vast, maar als ik schrijf heb ik geen vaste indeling. Ik hoef er mijn hoofd ook niet voor vrij te maken, ik moet juist een heel vol hoofd hebben. De verhalen moeten zich opstapelen, dan kan ik pas schrijven.’

Voor welk boek wilt u graag tijd vrijmaken?

‘Ik zou graag één boek willen hebben waar je net als in de bijbel af en toe een stukje in leest. Een boek dat heel veel wijsheden bezit, maar niet pretendeert de waarheid in pacht te hebben, niet de baas wil spelen en je al helemaal geen dingen belooft. Daar zou ik dan elke dag drie regels uit willen lezen of een zinnetje of een alinea. En dat je daarna als je het boek weer dichtslaat denkt: mooi zeg. Het is niet zo dat zo’n boek niet bestaat – die boeken zijn er gewoon – maar misschien ben ik er nog niet aan toe.’

Wat is voor u vrije tijd?

‘Als ik iets doe waar ik naar verlangde. Dat verlangen verandert constant. Mijn leven is zo ingericht dat ik niet hoef te wachten tot het einde van zaterdag is voor ik kan doen wat ik wil. En ik spreek bijna niets van tevoren af. Afgesproken vrije tijd, dat is toch raar?’

Wat is uw favoriete moment van de week?

‘Als ik ’s morgens niet hoef les te geven, ga ik koffiedrinken om de hoek en dan kom ik langs een visboer die al vroeg schol en kibbeling aan het bakken is. Die lucht die ik dan ruik doet me altijd denken aan de zaterdagmiddag vroeger thuis, wanneer mijn moeder vis bakte. Drie seconden duurt dat maar, dat die lucht even zo langs je neusgaten komt, maar ik word daar heel gelukkig van.’

door Caroline Buijs foto Bert Nienhuis